

Praha: 06.02.2023
Číslo jednací: 020982/2023/KUSK
Spisová značka: SZ_038663/2022/KUSK
Vyřizuje: Ing. Jan Jirava, l. 930
Značka: OLPPS/JIR

06.02.2023
020982/2023/KUSK
SZ_038663/2022/KUSK
Ing. Jan Jirava, l. 930
OLPPS/JIR

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, na základě odvolání společnosti **SPRÁVNÍ ŘÁD, s.r.o.** (dále také „odvolatel“) proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora, ze dne 04.03.2022, č.j.: MKH/032269/2022, kterým byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora ze dne 04.03.2022, č.j.: MKH/032269/2022, se potvrzuje.

Odůvodnění

Rozhodnutím Městského úřadu Kutná Hora (dále též „správní orgán I. stupně“), ze dne 04.03.2022, č.j.: MKH/032269/2022, byla společnost **SPRÁVNÍ ŘÁD, s.r.o.** se sídlem **00000000, 00000000** uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „silniční zákon“), kterého se dopustila porušením ustanovení § 10 odst. 3 silničního zákona tím, že jako provozovatel vozidla registrační značky 2AD 3161 nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když dne 29.04.2021 v 11:08 hodin, na pozemní komunikaci č. I/2, v obci Kutná Hora, Žižkov – Kouřimská, ve směru na Miskovice, nezjištěný řidič vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost, neboť automatizovaným technickým prostředkem používaným při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích bez obsluhy, byla zdokumentována v místě, kde je dovolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h, rychlost jízdy 54 km/h (po odečtení tolerance měřicího zařízení), tedy porušil ustanovení § 18 odst. 4 silničního zákona, čímž se nezjištěný řidič uvedeného vozidla dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 silničního zákona.

Odvolateli byla za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Odvolatel podal v zákonem stanovené lhůtě odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora.

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor legislativně právní a krajský živnostenský úřad, podle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí.

Po prostudování spisové dokumentace uvádí odvolací správní orgán následující:

Odvolatel zprvu namítá, že se správní orgán I. stupně nedostatečně vypořádal s námitkou týkající se provozování předmětného technického zařízení.

Dle odvolatele se „správní orgán se s předmětnou námitkou vypořádal tak, že neexistuje žádný předpis týkající se povinnosti svěřit předmětné technické zařízení do provozu městské policii s tím, že dle §79a zákona o provozu na pozemních komunikacích se takto stane automaticky. Takto nepřípustný výklad práva je zcela zjevně za hranou daného textu, když ze zákonného oprávnění vyvozuje přenos práv k provozování předmětného zařízení mezi subjekty soukromého práva.

Odvolatel má za to, že předmětná nájemní smlouva, která je mimo jiné založena ve spise, uzavřená mezi společnostmi GEMOS Dopravní systémy a.s. a Městem Kutná Hora, se řídí především Občanským zákoníkem, zákon č. 89/2012Sb. V tomto případě společnost Gemos Dopravní systémy a.s. jako pronajímatelem a Městem Kutná Hora jako nájemcem, §2201 a navazující, jsou rovnocenné právní subjekty soukromého práva a vztahuje se tak na ně veškerá ustanovení Nového Občanského zákoníku.

Z předmětného rozhodnutí a především konstatování správního orgánu: „K tomuto správní orgán uvádí, že ověřil u ředitele Městské policie Kutná Hora, že tento dokument není smluvně sjednán a nevyžaduje to žádný předpis' má odvolatel za prokázané, že provozovatelem předmětného technického zařízení není Městská policie, ale přímo de jure město Kutná Hora jako smluvní strana předmětné nájemní smlouvy. Tato skutečnost je však v přímém rozporu s požadavkem §79a zákona o provozu na pozemních komunikacích...”

Odvolací správní orgán nemá pochybnost o naplnění ust. § 79a silničního zákona. Toto ustanovení zní:

„Za účelem zvýšení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích je policie a obecní policie oprávněna měřit rychlost vozidel. Obecní policie tuto činnost vykonává výhradně na místech určených policií, přitom postupuje v součinnosti s policií.“

V tomto řízení odeslala oznámení o podezření ze spáchání přestupku správnímu orgánu I. stupně Městská policie Kutná Hora, jako zpracovatel je zde uvedený strážník Mgr. Ing. Václav Mareček. Pro naplnění tohoto ustanovení je stěžejní, zda měření je prováděno městskou, resp. obecní policií, což je v tomto případě splněno. Nutno dodat, že obecní policie je orgánem obce, který zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo obecně závaznou vyhláškou. Obecní policie nemá právní subjektivitu.

Dále odvolatel namítá, že nebyl naplněný materiální znak přestupku, přičemž podrobně rozvádí, proč shledává informace, které v napadeném rozhodnutí k materiálnímu znaku přestupku uvádí správní orgán I. stupně za nepřesné, resp. lživé.

Odvolací správní orgán taktéž shledává naplnění materiálního znaku přestupku. V obecné rovině je nebezpečnost jednání nutno spatřovat již v samotném překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku (srov. např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, publ. pod č. 2011/2010 Sb. NSS). Materiální znak přestupku týkající se překročení nejvyšší dovolené rychlosti, spočívající ve společenské škodlivosti je naplněn již samotným vytvořením potenciálně nebezpečné situace, aniž by muselo dojít ke konkrétním škodlivým důsledkům. Součástí skutkové podstaty ohrožovacích deliktů totiž není následek v podobě zasažení do zákonem chráněných zájmů, nýbrž postačí pouhé jejich ohrožení. Proto se trestá již samotné překročení maximální povolené rychlosti ohrožující bezpečnost okolních osob, i když zrovna není způsobena žádná nehoda. Proto je na místě trestat překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 4 km/h.

Odvolatel dále rozvádí, že správní orgán I. stupně zcela úmyslně materiální stránku věci opomenul, když v napadeném rozhodnutí uvedl:

„Závěrem obviněný namítá, že spis postrádá jakékoli posouzení či racionální úvahu v duchu zásady materiální pravdy. Obviněnému lze přisvědčit v tom, že přestupkové jednání musí naplňovat jak formální stránku, tak i materiální stránku. Obviněný pak polemizuje v tom směru, zda správní orgán v předmětném čase zjišťoval, zda zjišťoval pohyb chodců na komunikaci, zda či někoho nebo něco ohrozil. Správní orgán takovouto polemiku odmítá, neboť stanovení nejvyšší povolené rychlosti v obci upravuje zákon tedy Parlament a dílčí úseky jsou řešeny prostřednictvím PČR a dalších dotčených orgánů, pokud by správní orgán takovouto polemiku připustil, pak by musel zkoumat každý případ jednotlivě včetně zkoumání kamerových záznamů, výslechy svědků apod. Takovéto prošetřování zákonodárce neměl na mysli, když schválil tuto právní úpravu.“

V tomto směru nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že se nezabýval konkrétními okolnostmi ve smyslu počtu chodců nebo hustoty provozu v daném čase. Jedná se o hlavní pozemní komunikaci vedoucí přes značnou část města Kutná Hora, proto se předpokládá vyšší výskyt vozidel i osob, které se mohou pohybovat na pozemní komunikaci.

Odvolací správní orgán je toho názoru, že u překročení nejvyšší dovolené rychlosti vedoucí městem je materiální stránka naplněna téměř vždy a výjimky jsou naprosto ojedinělé, neboť měřené úseky jsou umístěny zpravidla v místech, kde je nezbytné dodržování nejvyšší dovolené rychlosti s ohledem na zvýšení bezpečnosti. Nelze vyloučit, že se ani ve večerních hodinách na takovéto pozemní komunikaci nemohou vyskytovat děti, případně jiné osoby. Právě proto, aby se zamezilo případnému střetu, ev. snížila rychlost při střetu je, dle názoru odvolacího správního orgánu, zákonnou úpravou stanovena nejvyšší dovolená rychlost a není na libovůli řidiče, aby ji překračoval jen proto, že domnívá, že žádné nebezpečí nehrozí.

Odvolatel také zpochybňuje část odůvodnění, kde, dle odvolatele, správní orgán I. stupně materiální znak přestupku na str. 4 odmítl a na str. 7 a 8 jej odůvodňuje. Odvolací správní orgán se s tímto tvrzením neztotožňuje. Kromě skutečnosti, že správní orgán I. stupně uvedl na str. 4 následující: *„Obviněnému lze přisvědčit v tom, že přestupkové jednání musí naplňovat jak formální stránku, tak i materiální stránku“*, tedy ani na str. 4 materiální stránku věci nepopírá, je třeba rozlišovat o jaký měřený úsek se jedná, tedy zda se jedná o hlavní pozemní komunikaci v zastavěné části města nebo například o měření na vesnici v odlehlé/nezastavěné části obce.

Samozřejmě lze dát odvolateli za pravdu v tom, že čas průjezdu měřeným úsekem má vliv na počet osob či vozidel, které se na pozemní komunikaci mohou vyskytovat, avšak pokud se jedná o hlavní tah přes město je, dle odvolacího správního orgánu, vždy zvýšená pravděpodobnost výskytu osob či vozidel bez ohledu na denní či noční dobu. Nutno podotknout, že nezjištěný řidič se dopustil přestupku v dopoledních hodinách, kdy lze vyšší výskyt osob předpokládat.

Dále odvolatel rozporuje informace, které správní orgán I. stupně uvedl v napadeném rozhodnutí na prokázání naplnění materiální stránky přestupku. Konkrétně správní orgán I. stupně uvedl:

„Závažnost přestupku je dále dána rozsahem jeho následků, kdy následky protiprávního jednání obecně představují především konkrétní míru ohrožení a porušení zájmů společnosti, která má zájem na bezporuchovém provozu na pozemních komunikacích. Město Kutná Hora se rozhodlo zvýšit bezpečnost a plynulost silničního provozu v rizikových úsecích. Pro úseková měření byla vybrána místa v zastavěném území obce, na pozemních komunikacích velkého dopravního významu a v úsecích, které jsou přerušeny křižovatkami a přechody pro chodce, jako rizikovými místy. Konkrétně v městské části Žižkov ul. Kouřimská se měřený úsek nachází v zastavěném území obce, kdy měřený úsek je sice přímý s mírným sloupáním (resp. klesáním), ale jedná se o hlavní silnici Kutná Hora - Praha s velkou hustotou provozu. V měřeném úseku se nachází vjezd na Polikliniku Nemocnice Kutná Hora, který je často využíván vozidly RZS. Přímou v areálu nemocnice se nachází záchranná a pohotovostní služba, heliport a řada specializovaných ambulancí. Provoz těchto ambulancí je nejvytíženější pacienty právě v dopoledních hodinách, kdy je očekávána zvýšená frekvence pacientů. V těsné blízkosti budovy se nachází zastávka hromadné dopravy, dále též dva přechody pro chodce, kdy lze

očekávat, že po těchto přechodech může přecházet zdravý člověk, ale i nemocný člověk s jistým zdravotním omezením mířící právě na polikliniku, do nemocnice na ošetření či na pohotovostní službu. Dále se zde nachází výjezd z čerpací stanice a kombinace několika křižovatek. Vzhledem k tomu, že místo spáchání přestupku není na okraji obce a s ohledem, že přestupek se stal v pracovní den 29.4.2021 a s ohledem na čas 11:08 hodin, lze očekávat, že v tuto dobu se mohou vracet děti navštěvující první stupeň základní školy po vyučování domů. “

K tomuto se odvolací správní orgán vyjádří jen v krátkosti, neboť k naplnění materiálního znaku se již odvolací správní orgán vyjádřil hojně výše.

Odvolací správní orgán dává za pravdu odvolateli v tom, že dle veřejně dostupných map se v měřeném úseku nachází pouze jeden přechod pro chodce. Přesto však tento nesoulad nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, a to vzhledem k tomu, že i za předpokladu pouze jednoho přechodu pro chodce je materiální znak přestupku naplněný. Ohledně tvrzení správního orgánu, že se v 11:08 vracejí děti ze školy odvolací správní orgán doplňuje, že správní orgán I. stupně pouze uvedl, že v pracovní den v čase 11:08 lze očekávat výskyt dětí navštěvující první stupeň, nikoliv však, že je o tom přesvědčen.

Závěrem této části odvolatel spatřuje porušení § 4 odst. 4 zákona č. 500/2012 Sb. Odvolatel má nejspíše na mysli správní řád, tedy ust. § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, neboť zákon 500/2012 Sb., je zákon o změně daňových, pojistných a dalších zákonů v souvislosti se snižováním schodků veřejných rozpočtů.

Ust. 4 odst. 4 správního řádu zní: „*Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy*“, přičemž správní orgán I. stupně neumožnil, dle tvrzení odvolatele, podávat návrhy a námítky a k předmětným důkazům týkající se materiální pravdy a vypořádal se s nimi až v odůvodnění svého rozhodnutí.

Odvolací správní orgán se ani s tímto tvrzením odvolatele neztotožňuje. Správní orgán I. stupně jednal v rámci zákona. Odvolatel byl předvolán k ústnímu jednání písemností č.j. MKH/172771/2021, ze dne 07.12.2021, přičemž odvolatel se k ústnímu jednání dostavil a vyjádřil. Na základě ústního jednání byly do spisu vloženy podklady a odvolateli byla dle ust. 36 odst. 3 správního řádu dána možnost se vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, přičemž podávat návrhy a námítky k předmětným důkazům odvolatel mohl. Odvolatel se dne 23.02.2022 dostavil k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a k nim se i vyjádřil. Odvolací správní orgán neshledává, že by byl odvolatel v rámci vedeného řízení krácen na svých právech.

Závěrem odvolatel, kromě již výše zmiňovaného materiálního znaku, spekuluje o smyslu samotného přestupku provozovatele vozidla, přičemž výběr pokut připodobňuje k mýtné bráně.

K tomuto tématu se vyjádřil Ústavní soud, který ve svém nálezu ze dne 16.5.2018, č.j.: Pl. ÚS 15/16 neshledal, že by přestupek byl v rozporu s Ústavou České republiky ani s Listinou základních práv a svobod, a mimo jiné uvedl následující:

„Důvod, pro který zákonodárce přistoupil ke stanovení objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla nad rámec již existující úpravy přestupků podle zákona o silničním provozu, spočívá ve snaze odstranit stav, kdy některé z těchto přestupků nebylo možné ve velkém počtu případů postihovat. Bylo sice spolehlivě prokázáno, že se přestupek stal, chyběly však účinné prostředky ke zjištění osoby řidiče, který se ho měl dopustit. Automatizované technické prostředky často nezaznamenaly pachatele, nebo jej nezaznamenaly natolik ostře, aby jej bylo možno ztotožnit s konkrétní osobou. V případě neoprávněného zastavení nebo stání pak bránila identifikaci řidiče jeho nepřítomnost. Jiné možnosti zjištění osoby řidiče byly zpravidla velmi omezené. Přehled o tom, kdo vozidlo užíval, by nicméně vždy měl mít jeho provozovatel.“

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž dospěl k závěru, že odvolateli byl skutek dostatečně prokázán a zároveň neshledal rozpor se zákonem.

Odvolací správní orgán vzhledem k uvedeným skutečnostem odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil v plném rozsahu.

Poučení

Podle § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat.

Ing. Jan Jirava
Odborný referent oddělení přestupků a správních agend